

رسول بی ہمتا

نویسنده : روژینا باقری

نام دبیرستان : دبیرستان نمونه دولتی سعدی

کلاس : ۸۰۲

"زمین بیمارم"

منبع زندگییم

تو سرشاری از زندگی

با ابهای خروشان

با خاک حاصلخیز

با معادن ارزشمند

با گلهای زیبایت

با یخهای قطبیت

با صخره های استوار

با دشتهای سرسبز

با جلگه های فراوان

با بخشش مداومت

مرا در خود جای دادی

و در اغوش گرفتی

اما من چه کردم چگونه جواب دادم ان همه بزرگی

من انسانم اشرف مخلوقات عالم

با علمم

با دست سازه هایم

با کارخانه هایم

با تولیداتم

چه کردم

چگونه جواب دادم بخششت را

بیا با هم اشتی کنیم

بگذار کمکت کنم در این سالهای باقی مانده نفسی بهتر بکشی

مرا ببخش

اکسیژنت را به دود

خاکت را به زباله دان

دشتهایت را به بی برگی و

ابهایت را به الودگی

کشاندم

و تو را تنها و بیمار رها کردم

بیا اشتی کنیم

زمین من

نفس بکش

هنوز دیر نشده

تفس بکش

من از نسلی نوترم

من مخلوقی تازه ترم

من مراقبترم